

U HNK ZADAR PREDSTAVLJENA KNJIGA DR. SC. DON JEROLIMA LENKIĆA POD NAZIVOM "EUTANAZIJA U MORALNO-TEOLOŠKOJ PROSUDBI"

Život nikada nije bio ugroženiji

Eutanazija je ozakonjena u pet zemalja. Okruženje u kojem živimo upućuje na civilizaciju smrti i čini se da život nikada nije bio u povijesti ugroženiji, nego što je u ovim vremenima. Na početku prošlog stoljeća ozakonjen je pobačaj, a na kraju tog stoljeća djeca su ozakonila ubijanje roditelja - dr. Miroslava Markulin

ZADAR - U dvorani Hrvatskog narodnog kazališta u Zadru u srijedu je predstavljena knjiga dr. sc. don Jerolima Lenkića pod nazivom "Eutanazija u moralno-teološkoj prosudbi".

Pozdravne riječi uime zadarskog nadbiskupa mons. dr. Želimira Puljića uputio je don Milivoj Bobobanić, generalni vikar Zadarske nadbiskupije.

Želja je autora ove knjige predstaviti niz činjenica o eutanaziji, ali i moralnim vrednotama uopće, u življenju nekih posebnih situacija života, koja se inače zanemaruju. Don Jerolim ovim djelom poziva na ljudsku i kršćansku solidarnost s umirućima, potrebu ustrojanja mreže hospicija po hrvatskim gradovima, rekao je don Pavao Mesarić.

Nema mesta za eutanaziju

- Ovu knjigu bi trebao imati svaki župni ured, svaki katolički liječnik, da vidi spektar eutanazijskih smicalica. Crkva je sakrament novoga i vječnoga sa-

veza u Kristu, tako da je cijela knjiga prožeta tim stavom. Stav je autora da nema mesta za eutanaziju, već za ljubav, solidarnost s umirućima, želeći dati potporu terminalnim bolesnicima, njihovim obiteljima te vrednovanju palijativne medicine. Ova knjiga govori o tri života, biološkom od začeća do smrti, kliničkom i vječnom, kazao je don Damir Juričin.

- Što bolesnike najviše боли? Gotovo osamdeset posto svećenika kaže da imaju iskustvo da bolesnike i starce najviše боли osamljenost i napuštenost od bližnjih i djece, jedan je podataka koji je izdvojio don Mario Soljačić.

- Eutanazija je ozakonjena u pet zemalja. Okruženje u kojem živimo upućuje na civilizaciju smrti i čini se da život nikada nije bio u povijesti ugroženiji, nego što je u ovim vremenima. Na početku prošlog stoljeća ozakonjenje pobačaj, a na kraju tog stoljeća djeca su ozakonila ubijanje roditelja, upozorila je dr. Miroslava Markulin.

Ovu knjigu bi trebao imati svaki župni ured, svaki katolički liječnik, da vidi spektar eutanazijskih smicalica - don Damir Juričin

- Naši propisi, školovanje i zakletva, sve je u smjeru da moramo biti čvrsto na stajalištu da životu odgovorimo "da". Danas se rijetko umire u obitelji, smrt je institucionalizirana, bilo zbog toga što obitelj ne može, nije spremna, niti ima mogućnosti svojim članovima omogućiti umiranje u kući tako da je smrt postala problem i za pojedinca, i

za obitelj. Najveći problem bolesnih ljudi je da se osjećaju osamljenim i napuštenim. Ljudi žele sačuvati svoje dostojanstvo i u bolesti, ne žele biti nikome na teret, pa čak ni svojim najbližima u obitelji. Do kraja treba poštovati ljudsko dostojanstvo, navela je dr. Markulin uputivši navrhu potrebu hospicija.

- Hospicij bi bio nešto od

životne važnosti za nas, jer sama palijativna skrb uključuje medicinsku skrb. Medicinska skrb je samo jedan dio palijativne skrbi koja je daleko šira. U tu skrb spada i dušobrižništvo za terminalne bolesnike, medicinska skrb, socijalna skrb. To je, dakle, timski rad koji je potreban. Ovo je vrijedan rad i nezaobilazan, zaključila je dr. Mi-

pravdu, pred Boga, posebno je tjeskoban u onih osobama koje su tijekom minula života misile samo na sebe i svoje probitke. Ipak, neovisno o tome u kakvom je duhovnom stanju i raspolaženju bolesnik te kakav mu je minuli život, treba doći i stati uz njegovu bolesničku postelju. Potrebno je imati snage saslušati ga. Vidjeti ga i doživjeti u njezinoj istini, s kojom je on sada i

primjer Majke Terezije Kalkutskog koja je skrbila o umirućima i pružila najbolji primjer kako se treba skrbiti o njima i kako se treba odnositi prema životu na završetku. "Meni se čini iz mog iskustva i rada da bi nam dobro došla jedna Majka Terezija zadarska".

Saslušati bolesnika

- Jasno je da cijeloviti kršćanski govor o životu ne može zaoobići najizravniji govor i o onome što nameće iskustvo patnje, starsi, bolesti, umiranja i smrti. Strah od smrti obuzima svakog tko se nade pred neposrednom opasnošću. Posebno je naglašen u onih osoba koje nisu okružene dobrotom i pažnjom bliskih osoba. To je strah beznadne osamljenosti i ostavljenosti. Strah od smrti kao prijelaza u nepoznato i dolaska pred vječnu

pred sobom i pred Bogom. Na smrtnom prijelazu treba oharbiti umirućega i njegove ukućane. Onome tko ozbiljno shvaća duhovnu skrb za bolesne i umiruće ne treba posebno nagašavati, da je navještaj Božje Riječi nenadomjestiv, naglasio je don Jerolim Lenkić uz važnost sakramenta bolesničkog pomazanja. Dodao je da čovjek koji vjeruje u Boga kakvog nam je objavio Isus Krist, otajstvo svoga života i smrti gleda i proživljava u otajstvu Isusova života, smrti i uskrsnuća.

U glazbenom dijelu programa nastupili su Šime Lenkić iz Bibinja, otac don Jerolima, koji je ikavicom izveo skladbu na glagoljaškom, strosslavenskom napjevu, sastav HKUMST-a "Magnificat" iz Zadra i Svećenička klapa Sveti Zoilo.

Marija ĆURKO